

Cant. 2.

Nguyễn An Vương

R

ày Ngôi Hai đoái thương trần gian nhân, Ngày

mừng hôm nay cả muôn dân đều

âu ca. Rày ta ca

hát khen mừng hoan hân,

Mừng khen Vua cả muôn

dân xuống trần.

1. Người thuở xưa cả thay thấy khát khao,

Hằng ngửa

trông cứu cho khỏi tay hoang đàng. Rày thỏa thuê phi

mừng cả biết bao? Được thỏa vui trí khôn thể suy

nào. 2. Người thuở xưa phải đầy khổ xót chua. Người

thuở nay hết thay thấy nên can tràng. Được thỏa

vui phi tình cả lúc xưa. Người ở trong máng rơm cỏ

chiên lừa. 3. Giời ở trên tỏ hình vẻ sáng choang. Vì

ở đây thấy vô kể muôn thiên thần. Hằng đổi

thay thỏa mừng nổi tiếng vang. Mừng Ngôi Hai Chúa

xưa ở ngai vàng. 4. Lũng cả hang bởi đầy cả tiếng

vang. Rằng: nổi danh Chúa đang ở trên thiên đàng.

Cùng thỏa vui phi tình cả thể gian. Được ủi an chúc

cho kẻ ngay lành. 5. Được bảo tin kẻ mục tỏ biết

hang, Liền cả gan quyết tâm bỏ chiên nơi giàn.

Mà rủ nhau để cùng trở đến hang. Được thỏa thuê

chúc Vua cả thiên đàng. 6. Người dù thương kẻ cùng

khổ bấy nay. Mà chẳng chê phò thân thể cho

không màng. Lìa bỏ nơi ở vui vẻ lắm thay. Mà

ở nơi máng rơm cỏ rơm này. 7. Người dù thương bỏ

tòa ở quí sang, Đây vẻ vang chói chang ở trên

thiên đàng. Rày trở nên kẻ bần khổ chốn hang, Bọc

mảnh khăn rét run thấm trăm đàng. 8. Vì bởi ta chẳng

màng ở khiết trinh. Người trở nên rét run khổ thân vô

vàn. Mình chỉ thích ở nhà cửa tốt xinh. Người ở

nơi khó khăn khổ thân mình. 9. Người tỏ ra kiểu người

ở thiết tha, Càng phải thêm mến hơn trả công ơn

người. Người dù thương bỏ giời để cứu ta, Càng

phải ra sức yêu của vô tà. 10. Vì bởi ta kẻ hèn

khổ xấu xa. Thật chẳng hay kính tôn trả công ơn

Người. Hằng phải xin để Người ở vuốt ta, Mà

bảo ban giúp cho khỏi sa đà.